

CATEQUESIS DEL PAPA LLEÓ XIV

LA VIDA DE JESÚS. LES CURACIONS

L'home de la piscina de Betzata (Jn 5,6)

Paralític, de Maria Cavazzini Fortini

Benvolguts germans i germanes:

En la catequesi d'avui ens aturem en el relat del paralític de la piscina de Betzata que ens revela a Jesús com Aquell que guareix. L'actitud d'aquest home, paralitzat des de feia 38 anys, ens fa pensar com, de vegades, també nosaltres ens resignem, perdem l'esperança i deixem de lluitar.

A la seva paràlisi física se n'afegia una de pitjor: la paràlisi de la desesperança. El Senyor va a Jerusalem, però el seu primer destí no és el temple, sinó que es dirigeix als exclosos que jueuen prop de la porta. I, en notar la situació d'aquest home, li fa una pregunta que podria semblar supèrflua,

però amb la qual pretén fer-lo tornar al seu desig més profund i veritable: «Vols curar-te?». El malalt respon culpant els altres i mostrant una visió fatalista: «Senyor, no tinc ningú que em submergeixi, [...] mentre jo hi vaig, un altre hi arriba abans». Jesús l'ajuda a descobrir que el present és a les seves mans. El convida a aixecar-se, a prendre la seva llitera—símbol del seu passat— i a caminar. Així, el passat ja no el deté i el seu present es transforma perquè ara camina al costat del mateix Déu que surt al seu encontre.

18 de juny de 2025.
Resum llegit pel Papa

REFLEXIONS

Identitat narrativa (i IV)

Santa Teresa d'Àvila ens regala la bella metàfora del castell interior de l'ànima. El jo pot restar a la ronda del castell i limitar-se a contemplar el que s'escau a fora, però també pot girar-se i anar cap endins, recórrer tots els passadissos i les estances del castell fins a trobar-se amb Déu en la darrera estança, la setena. En la més íntima de les cambres, hi ha el Senyor del castell. Aleshores té lloc la trobada, l'encontre nupcial. Final de la història.

Franz Kafka també juga amb la metàfora del castell en la seva obra homònima, però el personatge k no arriba mai a entrevistar-se amb el Senyor tot i que el cerca i l'espera. El fan esperar, va amunt i avall, es troba tota mena de funcionaris i de barreres, però el Senyor no apareix. Senzillament, el castell de l'autor de *La trans-*

formació, és buit. No hi ha ningú. Godot no arriba mai.

Edith Stein tracta d'explicar-li a Roman Ingarden el seu encontre personal amb el Crist, el Magister interior, en paraules de sant Agustí, i li diu, en una carta memorable, que es tracta d'una trobada real i no fictícia, d'un encontre amb una presència real. El seu interlocutor, però, no l'entén, ni comprèn què li està passant.

La trobada amb Déu en l'interior és una font d'assossegament, de pacificació i de serenitat, però, a la vegada, també de desassossec, de neguit i d'angoixa.

Així és, si més no, com experimento jo aquesta trobada en el meu petit castell interior, més aviat, en la meua barraca.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 2a setmana) [1Te 4,13-18 / Sl 95 / Lc 4,16-30]. Lleida: Sant Lleïr, bisbe. Sant Feliu de Llobregat: Beat Josep Samsó i Elies, prev. i mr. Urgell: Sant Gil, abat, penitent a Núria; sant Artur, mr.; santa Anna, profetessa; sant Llop, bisbe.

2. ■ Dimarts [1Te 5,1-6.9-11 / Sl 26 / Lc 4,31-37]. Sant Antolí o Antoní, mr.; santa Ingrid, vg. dominicana sueca

(†1282); santa Raquel, matrona bíblica (dona de Jacob).

3. □ Dimecres [Col 1,1-8 / Sl 51 / Lc 4,38-44]. Sant Gregori el Gran, papa (590-604) i dr. de l'Església, abans monjo, patró de la música; santa Basíssa, vg. i mr.; sant Simeó Estilita el Jove (521-597), monjo siríac; sant Sàndal, mr.

4. ■ Dijous [Col 1,9-14 / Sl 97 / Lc 5,1-11]. Mare de Déu de la Consolació (o

de la Corretja); sant Moisès, alliberador del poble d'Israel; santa Rosa de Viterbo, vg.; santa Rosalia de Palerm, vg.; sant Bonifaci I, papa (romà, 418-422).

5. ■ Divendres [Col 1,15-20 / Sl 99 / Lc 5,33-39]. Sant Llorenç Giustiniani (1433-1455), bisbe de Venècia; santa Obdúlia, vg. i mr.; santa Teresa de Calcuta, fund. Missioneres de la Caritat (MC).

6. ■ Dissabte [Col 1,21-23 / Sl 53 / Lc 6,1-5]. Sant Zacaries, profeta; sant

Eleuteri, abat; servites: beat Bonaventura de Forlí, prev. Tortosa: □ Mare de Déu de la Cinta, apareguda, segons la tradició, a la Catedral de Tortosa el 1178, patrona de la ciutat de Tortosa.

7. ■ Diumenge vinent, XXIII de durant l'any (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Sa 9,13-19 / Sl 89 / Flm 9b-10.12-17 / Lc 14,25-33]. Sant Albí, bisbe; santa Regina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

Diumenge XXII de durant l'any (C)

COMENTARI

«Sigues modest en tot el que facis»

Jesús en el seu ensenyament de vegades ens dona una doctrina sublim; en altres casos ens ofereix consells pràctics per a la nostra vida de cada dia. Ho veiem a l'evangeli d'avui. *Notant que els convidats escollien els primers llocs*, diu Jesús: *Quan algú et convida a un dinar de casament, no et posis al primer lloc... més aviat quan et conviden ves a ocupar el lloc darrer i quan entrarà el qui t'ha convidat et dirà: Amic, puja més amunt.* Ens ensenya que el veritable honor no l'hem de buscar en el nostre esforç sinó que ens ha de venir dels altres. El mateix Déu *humiliarà* el qui busqui exaltar-se i *exaltarà* amb un veritable honor el qui busqui el lloc més humil. L'actitud del cristià ha de ser fonamentalment d'humilitat. Nosaltres no ens hem de creure superiors a ningú! Però també ens ensenya que l'amor no pensa en possibles compensacions i per això la generositat no tindrà altre premi que el que es concedeix en la resurrecció: *Quan fas un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics ni els teus germans, ni altres parents teus, ni veïns rics... Més aviat convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Feliç de tu: Déu t'ho recompensarà quan ressuscitaran els justos.* No busquem convidar aquells que sabem que ens convidaran. Jesús vol que siguem generosos amb aquells que no tenen res a oferir-nos. En la línia de la humilitat ens parla també la primera lectura: *Fill meu, sigues modest en tot el que facis. Com més gran ets més humil has de ser, i Déu et concedirà el seu favor.* La nostra mirada està posada sempre en el Senyor, no en l'elogi dels homes perquè Déu *que és veritablement poderós, revela els seus secrets als humils.* La humilitat no és cap feblesa sinó que ens col·loca a cadascun de nosaltres en el nostre lloc. Perquè Déu és l'únic veritablement gran; nosaltres no podem buscar cap grandesa. Per això Jesús ens convida a la senzillesa, a compartir amb els nostres germans, sense esperar-ne cap recompensa, a buscar sempre els últims llocs, a ser molt humils: *perquè el qui s'humilia serà enaltit.*

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 3,17-20.28-29)

Fill meu, sigues modest en tot el que facis i et veuràs més estimat que el qui dona esplèndidament. Com més gran ets més humil has de ser, i Déu et concedirà el seu favor.

Déu, que és veritablement poderós, revela els seus secrets als humils. La desgràcia dels descreguts no té remei, perquè ha arrelat en ells una planta dolenta. El cor dels assenyats comprèn els proverbis dels assenyats, l'orella atenta s'alegra de sentir parlar amb seny.

► Salm responsorial (67)

R. *Instal·la'reu els pobres, Déu nostre, al país fèrtil del vostre patrimoni.*

Que s'alegrin davant d'ell els justos, / que no planyin res per celebrar el seu triomf. / Canteu al Senyor, lloeu el seu nom, / celebren davant d'ell el seu triomf. R.

Déu és pare d'orfes, defensor de viudes, / des del lloc sagrat on resideix. / Déu dona casa als desemparrats, / allibera els captius i els enriqueix. R.

Senyor, vau fer caure una pluja abundant / per refer els vostres camps esgotats; / vau allotjar-hi la vostra família. / Instal·la'reu els pobres, Déu nostre, / al país fèrtil del vostre patrimoni. R.

► Lectura de la carta als cristians hebreus (He 12,18-19.22-24a)

Germans, vosaltres no us heu acostat a aquella muntanya palpable del Sinaí, que era tota ella foc ardent, foscor, negra nuvolada i tempesta, ni heu escoltat el toc del corn i la veu que pronunciava aquelles paraules. Els mateixos que sentiren la veu suplicaren que no continués parlant-los. Vosaltres us heu acostat a la muntanya de Sió, a la ciutat del Déu viu, la Jerusalem celestial, a miríades d'àngels, a l'aplec festiu dels primers inscrits com a ciutadans del cel; us heu acostat a Déu, jutge de tots, als esperits dels justos que ja han arribat a terme, a Jesús, el mitjaner de la nova aliança.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 14,1.7-14)

Un dissabte, Jesús entrà a menjar a casa d'un dels principals fariseus. Ells l'estaven observant. Jesús notà que els convidats escollien els primers llocs i els proposà aquesta paràbola: «Quan algú et convida a un dinar de casament, no et posis al primer lloc: si hi hagués un altre convidat més honorable que tu, vindria el qui us ha convidat a tots dos i et diria: «Cedeix-li el lloc», i tu hauries d'ocupar el lloc darrer, tot avergonyit. Més aviat quan et conviden ves a ocupar el lloc darrer, i quan entrarà el qui t'ha convidat et dirà: «Amic, puja més amunt.» Llavors seràs honorat davant tots els qui són a taula, perquè tot hom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.» Després digué al qui l'havia convidat: «Quan facis un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni altres parents teus, ni veïns rics. Potser ells també et convidarien, i ja tindries la recompensa. Més aviat, quan facis una festa, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Feliç de tu, llavors: ells no tenen res per recompensar-t'ho, i Déu t'ho recompensarà quan ressuscitaran els justos.»

► Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eccl 3,17-20.28-29)

Hijo, actúa con humildad en tus quehaceres, y te queerrán más que al hombre generoso. Cuanto más grande seas, más debes humillarte, y así alcanzarás el favor del Señor. «Muchos son los altivos e ilustres, pero él revela sus secretos a los mansos». Porque grande es el poder del Señor y es glorificado por los humildes. La desgracia del orgulloso no tiene remedio, pues la planta del mal ha echado en él sus raíces. Un corazón prudente medita los proverbios, un oído atento es el deseo del sabio.

► Salmo responsorial (67)

R. *Tu bondad, oh, Dios, preparó una casa para los pobres.*

Los justos se alegran, / gozan en la presencia de Dios, / rebosando de alegría. / Cantad a Dios, tocad a su nombre; / su nombre es el Señor. R.

Padre de huérfanos, protector de viudas, / Dios vive en su santa morada. / Dios prepara casa a los desvalidos, / libera a los cautivos y los enriquece. R.

Derramaste en tu heredad, oh, Dios, una lluvia copiosa, / aliviaste la tierra extenuada; / y tu rebaño habitó en la tierra / que tu bondad, oh, Dios, / preparó para los pobres. R.

► Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 12,18-19.22-24a)

Hermanos:

No os habéis acercado a un fuego tangible y encendido, a densos nubarrones, a la tormenta, al sonido de la trompeta; ni al estruendo de las palabras, oído el cual, ellos rogaron que no continuase hablando.

Vosotros, os habéis acercado al monte Sió, ciudad del Dios vivo, Jerusalén del cielo, a las miríades de ángeles, a la asamblea festiva de los primogénitos inscritos en el cielo, a Dios, juez de todos; a las almas de los justos que han llegado a la perfección, y al Mediador de la nueva alianza, Jesús.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 14,1.7-14)

Un sábado, Jesús entró en casa de uno de los principales fariseos para comer y ellos lo estaban espiando. Notando que los convidados escogían los primeros puestos, les decía una paràbola: «Cuando te conviden a una boda, no te sientes en el puesto principal, no sea que hayan convidado a otro de más categoría que tú; y venga el que os convidó a ti y al otro, y te diga: «Cédele el puesto a este». Entonces, avergonzado, irás a ocupar el último puesto. Al revés, cuando te conviden, vete a sentarte en el último puesto, para que, cuando venga el que te convidó, te diga: «Amigo, sube más arriba». Entonces quedarás muy bien ante todos los comensales. Porque todo el que se enaltece será humillado; y el que se humilla será enaltido». Y dijo al que lo había invitado: «Cuando des una comida o una cena, no invites a tus amigos, ni a tus hermanos, ni a tus parientes, ni a los vecinos ricos; porque corresponderán invitándote, y quedarás pagado. Cuando des un banquete, invita a pobres, lisiados, cojos y ciegos; y serás bienaventurado, porque no pueden pagarte; te pagarán en la resurrección de los justos.»